

„Имам бременна с близнаци, а е хероинозависима. Вече има дете, но го е родила в Белгия. Страх ме е, че тук няма да може да запазим бебетата, които ще бъдат и недоносени, и с различни проблеми... Работя постоянно и с педиатър, и с неонатолог, но има страх, че ще изпуснем бебетата...“ (фокус група с лекари специалисти, гр. Пловдив).

„В Сотиря – работят на сметището и дърводобив... Идва казва: „Събирам боклуци от сметището, събирам хартия, пласът масови продукти, не знам там какво, за да си изхранвам петте деца“ Пускам ѝ изследвания – австралийски положителен. Това означава, че е съспектна за прекарана инфекция от рода на хепатит. Как няма да има хепатит – бременна и по цял ден да работи на сметището и да е здрава... Това е трудна страница и трагична... Та вода нямат, носят на гръб. Каква Европа? Това си е трети свят...“ (интервю с гинеколог, гр. Сливен).

„Много отговорни са ми калайджийките. При тях няма проституция, семействата са здрави, изправни са, работят. Жените помагат на съпрузите си и понякога се получава натравяне с кала и олово... Но трудовата дейност понякога води до увреждане на ембриона и по-често ми се случва да се роди дете с енцефалит или вътрешноутробно увреждане...“ (интервю с гинеколог, гр. Сливен)

Лошите условия на живот водят до постоянно боледуване на малките, а оттук произтича по-висок риск за детска смъртност.

„И друго: заразите при тях наистина са много по-чести, и това до голяма степен се дължи на начина им на живот. Те обичат да се събират и при новороденото постоянно има на гости жени с деца, някои от тях не са здрави и бебето бързо се разболява от вирусна инфекция. После – в една къща, като има три семейства и поне шест деца, които постоянно се събират, естествено е заразите да са по-чести... После – те пушат в стаята при бебето! Това наистина ме влудява и като го видя, винаги се карам с тях. Ние, българите, първата година гледаме да изолираме майката и бебето, те не боледуват. Ромските деца не са предпазени и изкарват всички заболявания в първите две години, когато и имунитетът им е по-слаб. При българските деца сривът настъпва, когато тръгнат...“